

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor kultury a památkové péče

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK 58674/2014

V Olomouci dne 24. června 2014

Sp.zn. KÚOK/37575/2014/OKPP/685

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení, jehož účastníkem je [REDAKCE] ve věci přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, t a k t o:

[REDAKCE], se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 9.4.2014 od 10:00 – 11:00 hodin cca do 15:00 hodin v okolí Němčic nad Hanou poblíž železniční trati a na poli vedle kulturní památky „Kratiny“ v Olomouckém kraji, v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum.

Za tento přestupek se [REDAKCE]

I. ukládá podle § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, **pokuta ve výši 2 000,- Kč, slovy: dvatisíce korun českých,**

II. ukládá podle § 15 odst. 1 písm. a) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, **propadnutí detektoru kovů značky TESORO VAGUERO, výr. č. 158470 se sluchátky a polní lopatky s duralovou násadkou, které vydal policii dne 9.4.2014,**

III. ukládá podle § 79 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči ve výši 1 000,- Kč.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do patnácti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400000128.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče (dále jen správní orgán), obdržel dne 16.4.2014 od Policie ČR, obvodní oddělení Němčice nad Hanou oznámení přestupku na osoby [REDAKCE] dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, kterého se dopustily tím, že prováděly dne 9.4.2014 v době od 14:30 do 14:55 hodin neoprávněný archeologický výzkum na chráněné památkové lokalitě Zadní Dlátka v k.ú. Němčice nad Hanou svými detektory, kdy při hledání [REDAKCE] našel střep – okraj laténské nádoby. Jmenovaní byli v uvedené lokalitě přistiženi pracovníkem Muzea Komenského v Přerově, [REDAKCE] K oznámení byly dále připojeny úřední

záznamy o podání vysvětlení výše jmenovanými a úřední záznamy o zajištění důkazních prostředků.

Do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 9.4.2014, č.j. KRPM-50607-7/PŘ-2014-141213 [redacted] uvedl: „Mám uzavřenou smlouvu na výzkum římských táborů s Balážem Komoróczyem, což je vedoucí Archeologického ústavu v Dolních Dunajovicích. Víím, že tato smlouva neplatí pro chráněnou památkovou oblast v okolí Němčic nad Hanou, což jsem také nevěděl a nevěděli to ani mí kamarádi [redacted], že se jedná o památkovou oblast. S těmito kamarády jsme se včera dohodli, že ráno dne 9.4.2014 pojedeme na Vyškovsko. Převážně jsme hledali v okolí asi pěti kilometrů od místa, kde nás policisté kontrolovali. Cestou zpět jsme si řekli, že se přemístíme na místo, kde nás policisté kontrolovali, zde jsme byli asi půl hodiny, než přijeli. Nic cenného jsem nenašel.“

[redacted] uvedl do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 9.4.2014 č.j. KRPM-50607-6/PŘ-2014-141213: „Dne 8.4.2014 jsme se s kamarády [redacted] a [redacted] dohodli, že další den ráno pojedeme na Němčicko, kde jsme přijeli asi kolem 10:00 hodin dne 9.4.2014. Vystřídali jsme dvě pole v okolí Němčic nad Hanou poblíž železniční trati. Nic cenného jsem zde nenašel. Asi o půl třetí jsme se přemístili výše na místo, kde nás policisté poté kontrolovali. Zde jsem zapnul detektor, ale po chvíli se mi vybily baterie. Stačil jsem jím nalézt kousek střepe, který společně s detektorem jsem odevzdal policistům.“

Do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 9.4.2014, č.j. KRPM-50607-4/PŘ-2014-141213 [redacted] uvedl: „ Asi počtvrté jsem šel se svými kamarády, které znám pod přezdívkou [redacted] na hledání různých kovových věcí. Včera dne 8.4.2014 jsme se dohodli s těmito kamarády, že pojedeme hledat na Vyškovsko. Vyjeli jsme v 8:00 hodin z Brna. Různě jsme se přesouvali, až jsme skončili na místě, kde nás potom kontaktovali policisté“. Dále uvedl: „...u sebe jsem měl svůj detektor kovů, ale nic jsem nehledal, protože velmi foukal vítr a byla zima.“

Policie předala správnímu orgánu dále úřední záznam o zajištění důkazního prostředku ze dne 9.4.2014, kterým potvrdil obviněný předání detektoru kovů TESORO VAGUERO, výr. č. 158470 se sluchátky a polní lopatku s duralovou násadkou, vše ve vlastnictví obviněného.

Opatřením ze dne 23.4.2014 č.j. KUOK 38976/2014 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 9.4.2014 v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum v blízkosti kulturní památky archeologické lokality „Kratina“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 2017/2003.

Nařízeného ústního jednání dne 14.5.2014 se obviněný účastnil spolu s [redacted] a do protokolu uvedli následující:

[redacted] - v 8 hodin ráno jsme vyrazili z Brna, chvíli jsme hledali na poli u vesnice Zadčany, potom jsme se rozhodli, že se zastavíme za kamarádem [redacted], který nebyl doma. Potom jsme se vydali do okolí obce Němčice nad Hanou, kde jsme přijeli v cca 10 až 11 hodin (na přesný čas si už nevzpomínám). Zde jsme spolu s oběma obviněnými pomocí detektorů kovů prováděli na volných polích průzkum. Zhruba od 14.00 hodin jsme se přemístili na místo, jak je vyznačeno v mapce, kterou správnímu orgánu s oznámením o přestupku předala Policie ČR. Všichni tři jsme si vytáhli detektory a já jsem zjistil, že mám vybité baterie. Cestou zpátky k autu jsem našel vyoraný střepe laténské keramiky. K autu jsem se vracel s [redacted] po cca 15 minutách, kdy se objevila hlídka Policie ČR, které jsem odevzdal detektor, sluchátka, lopatku a střepe. Na dotaz správního orgánu, zda během dne 9.4.2014 ještě něco kromě odevzdaného střepe našel, sdělil, že jiný nález neučinil.

[redacted] uvedl: že se vše dne 9.4.2014 uskutečnilo tak, jak popsal [redacted]

Pokud jde o mou přítomnost v blízkosti kulturní památky Kratiny, zde jsem po příjezdu autem vytáhl detektor, ale na místě jsem ho nepoužil, protože foukal vítr a byla mi zima. Před příjezdem ke kulturní památce jsem při hledání nic nenašel.

§ uvedl - časový průběh dne a hledání probíhalo tak, jak uvádí ve své výpovědi Pouze u kulturní památky Kratiny jsem s nimi nešel zpět k autu, ale pokračoval s detektorem zapnutým po poli, zda něco nenajdu.

Všichni obvinění uvedli, že svého jednání litují, a že přesto, že spolupracují s Archeologickým ústavem AV Brno, nevěděli, že nemohou sami pomocí detektorů provádět výzkum a lokalita, ve které se nacházeli je archeologické naleziště zapsané jako kulturní památka."

V průběhu jednání byl proveden výslech svědka [redacted] pracovníka Muzea Komenského v Přerově, příspěvkové organizace, který do protokolu uvedl následující: „Na základě předešlého jednání, které proběhlo v obci Němčice nad Hanou dne 4.4.2014 za účasti kolegů NPÚ Olomouc, vedení obce Němčice nad Hanou, obvodního oddělení Policie ČR, doktorky Jany Čížmářové z Moravského zemského muzea Brno, byla přijata preventivní opatření v souvislosti s archeologickou lokalitou „Kratiny“, která byla vyhlášena za kulturní památku v roce 2010 a jejichž cílem bylo zvýšení ochrany lokality a zamezení či snížení počtu osob provádějících na té lokalitě ilegální detektorový průzkum. Dne 9.4.2014 jsem se chystal po předchozí domluvě s paní starostkou Němčic nad Hanou provést monitorovací průzkum na lokalitě kulturní památky Kratina. Jel jsem se dvěma kolegy, kteří jsou zapojeni do projektu Preventivní archeologie podporované Olomouckým krajem. Na místo jsem přijel cca po 14 hodině. Viděl jsem následující: auto s brněnskou poznávací značkou v křižovatce polních cest a dále jsem viděl, že ve vzdálenosti cca 100 m od auta se pohybovaly 3 osoby po lokalitě, z nichž dva [redacted] drželi detektory v ruce a vraceli se volným krokem k autu. Třetí osoba [redacted] se pohyboval až do příjezdu Policie ČR po poli a pomocí detektoru kovů prováděl hledání. Již při jízdě autem na lokalitu jsem učinil oznámení o naší přítomnosti a přítomnosti se zde pohybujících osob na obvodní oddělení Policii ČR v Němčicích nad Hanou. Cca kolem 15.00 přijela na místo hlídka Policie ČR, které legitimovala přítomné. Byl jsem dotázán hlídkou na nález střepu, tj. zda se jedná o archeologický nález a já jsem sdělil, že se jedná o zlomek okraje nádoby z doby laténské, což byl vizuální povrchový nález, nikoliv nález pomocí detektorů kovů."

K výslechu svědka obvinění uvedli: „vše se událo tak jak popsal svědek a nemají k němu žádné dotazy."

Lokalita, na které byl obviněný přistižen policií je územím s archeologickými nálezy a nachází se v blízkosti kulturní památky archeologické lokality „Kratina“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 2017/2003.

Dle § 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Akademie věd České republiky (dále jen "Archeologický ústav"), který se také vyjadřuje k ochraně archeologického dědictví v řízeních podle zvláštních právních předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen "oprávněná organizace"). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum,

přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4.

Katastry obcí v okolí Němčic na Hané se nalézají na území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 zákona o státní památkové péči.

Toto území bylo osídleno ve větší či menší intenzitě již od mladší doby kamenné (neolit, 5700-4000 před n. l.). Svědčí o tom movité památky, tj. keramika (zlomky i celé nádoby, plastiky, technická keramika aj.), kovové, skleněné a kostěné předměty, jakož i artefakty z kamene, a nemovité památky, jimiž jsou pozůstatky obydlí, opevnění, technických zařízení, kultovních a hrobových konstrukcí, kulturní vrstvy aj., odkrývané při archeologických výzkumech a narušované při stavebních či polních pracích. Významná naleziště ve sledované oblasti, která zde dokládají existenci území s archeologickými nálezy nejsou jen na území Němčic nad Hanou ale i sousedních obcí, kde byly učiněny nálezy od doby neolitu (5700 – 4000 p.n.l.) až do doby Velkomoravské říše (9. století n.l. – 975).

Bohatý výskyt archeologických památek movitého charakteru uložených poměrně nehluboko pod povrchem terénu, je důvodem častého nápadu ze strany osob provádějících nelegální archeologický výzkum, ať již formou hledání pomocí detektoru kovů nebo pak následným terénním výkopem. Touto činností dochází nejen k odcizování nálezů ale i k poškozování nálezových souvislostí a znehodnocování archeologické lokality jako takové. Z hlediska péče o archeologické památky jde o mimořádně významné a na území Moravy jedinečné naleziště vyžadující vysoký stupeň zákonné ochrany. Veškeré nelegální pokusy o prohledávání lokality za účelem získání historicky nebo hmotně cenných předmětů je třeba považovat za škodlivé a společensky nebezpečné, považujeme-li péči o památky za nedílnou součást celospolečenského zájmu.

Je prokázáno, že obviněný se dne 9.4.2014 pohyboval spolu s [REDAKCE] [REDAKCE] v okolí Němčice nad Hanou poblíž železniční trati, kde přijeli v cca 10 až 11 hodin a všichni tři pomocí detektorů kovů prováděli na volných polích průzkum. Zhruba od 14:00 hodin se přemístili do blízkosti archeologické lokality „Kratiny“, jak je vyznačeno v přiložené mapce, předané policií správnímu orgánu. Zde všichni tři vytáhli detektory kovů. Tuto skutečnost všichni tři jmenovaní uvedli do protokolu z ústního jednání dne 14.5.2014. U kulturní památky Kratiny obviněný nešel zpět k autu s ostatními, ale pokračoval se zapnutým detektorem po poli, zda zde něco nenajde. Předvolaný svědek [REDAKCE] ve své výpovědi u správního orgánu dne 9.4.2014 uvedl: „ve vzdálenosti cca 100 m od auta se pohybovaly 3 osoby po lokalitě, z nichž dva [REDAKCE] drželi detektory v ruce a vraceli se volným krokem k autu. Třetí osoba [REDAKCE] se pohyboval až do příjezdu Policie ČR po poli a pomocí detektoru kovů prováděl hledání“, přičemž obviněný do protokolu o výslechu svědka potvrdil, že vše se událo tak jak tento svědek popsal.

Správní orgán dále zkoumal, zda obviněný prováděl při svém pobytu v okolí Němčic nad Hanou archeologický výzkum.

V e-mailu zaslaném správnímu orgánu dne 22.4.2014 Mgr. Balázsem Komoróczy, PhD. z Archeologického ústavu AV ČR Brno, v.v.i., je uvedeno, že [REDAKCE] jsou amatérští hledači, detektoráři. Uvedení hledači patří do té části komunity, která s archeologií dlouhodobě spolupracuje. V jejich případě bylo za posledních 5 let jejich pracovišti odevzdáno cca 1 500 archeologických nálezů a pravidelně se podílí na jimi vedených a odborně prováděných detektorových prospekcích.

Součástí našeho právního řádu na úseku ochrany archeologického dědictví je Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná) publikovaná pod č. 99/2000 Sb.m.s. Cílem této úmluvy je podle jejího čl. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Podle čl. 3 úmluvy se Česká republika zavázala za účelem zachování archeologického dědictví a

zaručení toho, aby archeologické výzkumy byly vědecky smysluplné uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo jakýmkoli nezákonným vykopávkám nebo odstraňování součástí archeologického dědictví, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody, součástí archeologického dědictví nebudou během vykopávek a po nich odkryty nebo ponechány nechráněné, aniž by byla přijata opatření k jejich řádnému zachování, konzervaci a správě, zajistit, aby vykopávky a další potenciálně destruktivní techniky byly prováděny pouze kvalifikovanými, zvláště oprávněnými osobami a učinit používání detektorů kovů a jakýchkoli jiných detekčních zařízení nebo postupů archeologického výzkumu předmětem specifického předchozího oprávnění, kdykoli s tím počítá vnitřní právní úprava státu.

Archeologické výzkumy mohou být prováděny různými technikami. Podle způsobu provádění rozlišuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy archeologické výzkumy prováděné destruktivními technikami a archeologické výzkumy prováděné nedestruktivními technikami. Archeologický výzkum prováděný destruktivními technikami jsou výzkumy prováděné vykopávkami. Nedestruktivní metodou je např. archeologický výzkum prováděný leteckým snímáním nebo pomocí detektorů kovů.

Průzkum prováděný obviněným dne 9.4.2014 v okolí Němčic nad Hanou v Olomouckém kraji pomocí detektoru kovů za účelem hledání různých kovových věcí byl nedestruktivní metodou výzkumu a to výzkumu archeologického. Obviněný si byl vědom, že provádí archeologický výzkum, neboť spolupracuje s Archeologickým ústavem Akademie věd, kterému také odevzdává nalezené archeologické nálezy.

Provedením archeologického výzkumu dne 9.4.2014 v době od 10:00 – 11:00 hodin do cca 15:00 hodin v okolí Němčic nad Hanou a to na polích poblíž železniční trati (asi 5 km od místa, kde je kontrolovala policie) a na poli vedle kulturní památky „Kratiny“, jak je vyznačeno v mapce přiložené policií ČR v oznámení přestupku v rozporu s ust. § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči. Správní orgán dospěl po provedeném důkazním řízení k závěru, že se obviněný předmětného přestupku dopustil.

Dle § 11 odst. 1 zákona o přestupcích za přestupek lze uložit tyto sankce: a) napomenutí, b) pokutu, c) zákaz činnosti, d) propadnutí věci. Dle odst. 2 tohoto ustanovení sankci lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích propadnutí věci lze uložit, jestliže věc náleží pachateli a věc byla ke spáchání přestupku užita nebo určena. Dle odst. 3 tohoto ustanovení vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Obviněný jako nástroj výzkumu použil detektor kovů značky TESORO VAGUERO, vyr. č. 158470 se sluchátky a polní lopatku s duralovou násadkou (zakoupený nový asi v roce 2007 za 19.000,- Kč, který si nyní cení na částku 15.000,- Kč), které vydal policii dne 9.4.2014.

Správní orgán z důvodu omezení možnosti obviněného páchat další přestupky, tj. provádět detektorem kovů se sluchátky a lopatkou neoprávněný archeologický výzkum, uložil obviněnému v souladu s ust. § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích sankci propadnutí těchto věcí, které byly použity při spáchání přestupku.

Dle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích se při určení druhu sankce a její výměry přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody. Správní orgán při stanovení výše pokuty vzal v potaz, že se jedná o první pochybení obviněného zjištěné správním orgánem a proto neuložil pokutu v maximální

možné výši 4 000 000,-Kč. Na druhé straně však přihlédl k tomu, že ukládaná sankce musí nutně odrážet míru závažnosti postihovaného přestupku, předpokládanou výši škody a nesmí mít povahu sankce bagatelní, neboť jako taková by nemohla splnit vůbec svůj sankční účel.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl k charakteru území, na kterém byl průzkum proveden, tj. že se jedná o území s bohatými archeologickými nálezy.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 2 000,- Kč, zcela při dolní hranici zákonné sazby s ohledem na již uvedenou skutečnost, tj. že bylo vysloveno propadnutí věcí použitých ke spáchání přestupku, dále s ohledem na to, že nedošlo ke zničení žádné nálezové situace nebo zničení archeologických nálezů, obviněný v řízení se správním orgánem spolupracoval a svého jednání lituje a dle vyjádření pracovníka Archeologického ústavu AV ČR Brno, v.v.i., se jedná o hledače, který své nálezy odevzdává této organizaci.

Výše uložené pokuty tak dle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti postihovaného přestupku.

Dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož i navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s ministerstvem financí České republiky zvláštním právním předpisem.

Dle § 1 odst. 1 vyhl. č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, v platném znění, paušální částka nákladů řízení o přestupcích, kterou je povinen nahradit občan podle § 79 odst. 1 zákona, činí 1 000 Kč.

Dle § 77 zákona o přestupcích výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

V souladu s výše citovanými ustanoveními správní orgán uložil obviněnému také povinnost nahradit náklady řízení o přestupku paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

PhDr. Jindřich Garčic
vedoucí odboru kultury a památkové péče
Krajského úřadu Olomouckého kraje

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor kultury a památkové péče

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK 60703/2014

V Olomouci dne 24. června 2014

Sp.zn. KÚOK/37575/2014/OKPP/685

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení, jehož účastníkem je [REDAKCE], ve věci přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, t a k t o:

[REDAKCE] se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 9.4.2014 od 10:00 – 11:00 hodin cca do 15:00 hodin v okolí Němčic nad Hanou poblíž železniční trati v Olomouckém kraji v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum.

Za tento přestupek se [REDAKCE]

I. ukládá podle § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, **pokuta ve výši 2 000,- Kč, slovy: dvatisíce korun českých,**

II. ukládá podle § 15 odst. 1 písm. a) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, **propadnutí detektoru kovů značky XP GEMAX 2 se sluchátky a vojenskou polní lopatku, které vydal policii dne 9.4.2014,**

III. ukládá podle § 79 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči ve výši 1 000,- Kč.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do patnácti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400000127.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče (dále jen správní orgán), obdržel dne 16.4.2014 od Policie ČR, obvodní oddělení Němčice nad Hanou oznámení přestupku na osoby [REDAKCE] dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, kterého se dopustily tím, že prováděly dne 9.4.2014 v době od 14:30 do 14:55 hodin neoprávněný archeologický výzkum na chráněné památkové lokalitě Zadní Dlátka v k.ú. Němčice nad Hanou svými detektory, kdy při hledání [REDAKCE] našel střep – okraj laténské nádoby. Jmenovaní byli v uvedené lokalitě přistiženi pracovníkem Muzea Komenského v Přerově, [REDAKCE]. K oznámení byly dále připojeny úřední záznamy o podání vysvětlení výše jmenovanými a úřední záznamy o zajištění důkazních prostředků.

██████████ uvedl do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 9.4.2014 č.j. KRPM-50607-6/PŘ-2014-141213: „Dne 8.4.2014 jsme se s kamarády ██████████ a ██████████ dohodli, že další den ráno pojedeme na Němčicko, kde jsme přijeli asi kolem 10:00 hodin dne 9.4.2014. Vystřídali jsme dvě pole v okolí Němčic nad Hanou poblíž železniční trati. Nic cenného jsem zde nenašel. Asi o půl třetí jsme se přemístili výše na místo, kde nás policisté poté kontrolovali. Zde jsem zapnul detektor, ale po chvíli se mi vybily baterie. Stačil jsem jím nalézt kousek střepe, který společně s detektorem jsem odevzdal policistům.“

Do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 9.4.2014, č.j. KRPM-50607-7/PŘ-2014-141213 ██████████ uvedl: „Mám uzavřenou smlouvu na výzkum římských táborů s Balážem Komoróczyem, což je vedoucí Archeologického ústavu v Dolních Dunajovicích. Víím, že tato smlouva neplatí pro chráněnou památkovou oblast v okolí Němčic nad Hanou, což jsem také nevěděl a nevěděli to ani mí kamarádi ██████████, že se jedná o památkovou oblast. S těmito kamarády jsme se včera dohodli, že ráno dne 9.4.2014 pojedeme na Vyškovsko. Převážně jsme hledali v okolí asi pěti kilometrů od místa, kde nás policisté kontrolovali. Cestou zpět jsme si řekli, že se přemístíme na místo, kde nás policisté kontrolovali, zde jsme byli asi půl hodiny, než přijeli. Nic cenného jsem nenašel.“

Do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 9.4.2014, č.j. KRPM-50607-4/PŘ-2014-141213 ██████████ uvedl: „Asi počtvrté jsem šel se svými kamarády, které znám pod přezdívkou ██████████ a ██████████ na hledání různých kovových věcí. Včera dne 8.4.2014 jsme se dohodli s těmito kamarády, že pojedeme hledat na Vyškovsko. Vyjeli jsme v 8:00 hodin z Brna. Různě jsme se přesouvali, až jsme skončili na místě, kde nás potom kontaktovali policisté“. Dále uvedl: „...u sebe jsem měl svůj detektor kovů, ale nic jsem nehledal, protože velmi foukal vítr a byla zima.“

Policie předala správnímu orgánu dále úřední záznam o zajištění důkazního prostředku ze dne 9.4.2014, kterým potvrdil obviněný předání detektoru kovů značky XP GEMAX 2 se sluchátky a vojenskou polní lopatku, vše ve vlastnictví obviněného.

Opatřením ze dne 23.4.2014 č.j. KUOK 38971/2014 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 9.4.2014 v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum v blízkosti kulturní památky archeologické lokality „Kratina“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 2017/2003.

Nařízeného ústního jednání dne 14.5.2014 se obviněný účastnil spolu s ██████████ a do protokolu uvedli následující:

██████████ v 8 hodin ráno jsme vyrazili z Brna, chvíli jsme hledali na poli u vesnice Žadčany, potom jsme se rozhodli, že se zastavíme za kamarádem ██████████, který nebyl doma. Potom jsme se vydali do okolí obce Němčice nad Hanou, kde jsme přijeli v cca 10 až 11 hodin (na přesný čas si už nevzpomínám). Zde jsme spolu s oběma obviněnými pomocí detektorů kovů prováděli na volných polích průzkum. Zhruba od 14.00 hodin jsme se přemístili na místo, jak je vyznačeno v mapce, kterou správnímu orgánu s oznámením o přestupku předala Policie ČR. Všichni tři jsme si vytáhli detektory a já jsem zjistil, že mám vybité baterie. Cestou zpátky k autu jsem našel vyoraný střepe latéské keramiky. K autu jsem se vracel s panem ██████████ po cca 15 minutách, kdy se objevila hlídka Policie ČR, které jsem odevzdal detektor, sluchátka, lopatku a střepe. Na dotaz správního orgánu, zda během dne 9.4.2014 ještě něco kromě odevzdaného střepe našel, sdělil, že jiný nález neučinil.

██████████ uvedl: že se vše dne 9.4.2014 uskutečnilo tak, jak popsal ██████████. Pokud jde o mou přítomnost v blízkosti kulturní památky Kratiny, zde jsem po příjezdu autem vytáhl detektor, ale na místě jsem ho nepoužil, protože foukal vítr a byla mi zima. Před příjezdem ke kulturní památce jsem při hledání nic nenašel.

██████████ uvedl - časový průběh dne a hledání probíhalo tak, jak uvádí ve své

výpovědi pan [REDAKCE]. Pouze u kulturní památky Kratiny jsem s nimi nešel zpět k autu, ale pokračoval s detektorem zapnutým po poli, zda něco nenajdu. Všichni obvinění uvedli, že svého jednání litují, a že přesto, že spolupracují s Archeologickým ústavem AV Brno, nevěděli, že nemohou sami pomocí detektorů provádět výzkum a lokalita, ve které se nacházeli je archeologické naleziště zapsané jako kulturní památka.“

V průběhu jednání byl proveden výslech svědka [REDAKCE], pracovníka Muzea Komenského v Přerově, příspěvkové organizace, který do protokolu uvedl následující: „Na základě předešlého jednání, které proběhlo v obci Němčice nad Hanou dne 4.4.2014 za účasti kolegů NPÚ Olomouc, vedení obce Němčice nad Hanou, obvodního oddělení Policie ČR, doktorky Jany Čížmářové z Moravského zemského muzea Brno, byla přijata preventivní opatření v souvislosti s archeologickou lokalitou „Kratina“, která byla vyhlášena za kulturní památku v roce 2010 a jejichž cílem bylo zvýšení ochrany lokality a zamezení či snížení počtu osob provádějících na té lokalitě ilegální detektorový průzkum. Dne 9.4.2014 jsem se chystal po předchozí domluvě s paní starostkou Němčic nad Hanou provést monitorovací průzkum na lokalitě kulturní památky Kratina. Jel jsem se dvěma kolegy, kteří jsou zapojeni do projektu Preventivní archeologie podporované Olomouckým krajem. Na místo jsem přijel cca po 14 hodině. Viděl jsem následující: auto s brněnskou poznávací značkou v křižovatce polních cest a dále jsem viděl, že ve vzdálenosti cca 100 m od auta se pohybovaly 3 osoby po lokalitě, z nichž dva [REDAKCE] drželi detektory v ruce a vraceli se volným krokem k autu. Třetí osoba [REDAKCE] se pohyboval až do příjezdu Policie ČR po poli a pomocí detektoru kovů prováděl hledání. Již při jízdě autem na lokalitu jsem učinil oznámení o naší přítomnosti a přítomnosti se zde pohybujících osob na obvodní oddělení Policii ČR v Němčicích nad Hanou. Cca kolem 15.00 přijela na místo hlídka Policie ČR, které legitimovala přítomné. Byl jsem dotázán hlídkou na nález střepu, tj. zda se jedná o archeologický nález a já jsem sdělil, že se jedná o zlomek okraje nádoby z doby laténské, což byl vizuální povrchový nález, nikoliv nález pomocí detektorů kovů.“

K výslechu svědka obvinění uvedli: „vše se událo tak jak popsal svědek a nemají k němu žádné dotazy.“

Lokalita, na které byl obviněný přistižen policií je územím s archeologickými nálezy a nachází se v blízkosti kulturní památky archeologické lokality „Kratina“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 2017/2003.

Dle § 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Akademie věd České republiky (dále jen "Archeologický ústav"), který se také vyjadřuje k ochraně archeologického dědictví v řízeních podle zvláštních právních předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen "oprávněná organizace"). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4.

Katastry obcí v okolí Němčic na Hané se nalézají na území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 zákona o státní památkové péči.

Toto území bylo osídleno ve větší či menší intenzitě již od mladší doby kamenné (neolit, 5700-4000 před n. l.). Svědčí o tom movité památky, tj. keramika (zlomky i celé nádoby, plastiky, technická keramika aj.), kovové, skleněné a kostěné předměty, jakož i artefakty z kamene, a nemovité památky, jimiž jsou pozůstatky obydlí, opevnění, technických zařízení, kultovních a hrobových konstrukcí, kulturní vrstvy aj., odkrývané při archeologických výzkumech a narušované při stavebních či polních pracích. Významná naleziště ve sledované oblasti, která zde dokládají existenci území s archeologickými nálezy nejsou jen na území Němčic nad Hanou ale i sousedních obcí, kde byly učiněny nálezy od doby neolitu (5700 – 4000 p.n.l.) až do doby Velkomoravské říše (9. století n.l. – 975).

Bohatý výskyt archeologických památek movitého charakteru uložených poměrně nehluboko pod povrchem terénu, je důvodem častého nápadu ze strany osob provádějících nelegální archeologický výzkum, ať již formou hledání pomocí detektoru kovů nebo pak následným terénním výkopem. Touto činností dochází nejen k odcizování nálezů ale i k poškozování nálezových souvislostí a znehodnocování archeologické lokality jako takové. Z hlediska péče o archeologické památky jde o mimořádně významné a na území Moravy jedinečné naleziště vyžadující vysoký stupeň zákonné ochrany. Veškeré nelegální pokusy o prohledávání lokality za účelem získání historicky nebo hmotně cenných předmětů je třeba považovat za škodlivé a společensky nebezpečné, považujeme-li péči o památky za nedílnou součást celospolečenského zájmu.

Je prokázáno, že obviněný se dne 9.4.2014 pohyboval spolu s [REDAKCE] a [REDAKCE] v okolí Němčice nad Hanou poblíž železniční trati, kde přijeli v cca 10 až 11 hodin a všichni tři pomocí detektorů kovů prováděli na volných polích průzkum. Zhruba od 14:00 hodin se přemístili do blízkosti archeologické lokality „Kratiny“, jak je vyznačeno v přiložené mapce, předané policií správnímu orgánu. Zde všichni tři vytáhli detektory kovů. Tuto skutečnost všichni tři jmenovaní uvedli do protokolu z ústního jednání dne 14.5.2014. Předvolaný svědek [REDAKCE] ve své výpovědi u správního orgánu dne 9.4.2014 uvedl: „ve vzdálenosti cca 100 m od auta se pohybovaly 3 osoby po lokalitě, z nichž dva ([REDAKCE]) drželi detektory v ruce a vraceli se volným krokem k autu. Třetí osoba ([REDAKCE]) se pohyboval až do příjezdu Policie ČR po poli a pomocí detektoru kovů prováděl hledání“, přičemž obviněný do protokolu o výsledku svědka potvrdil, že vše se událo tak jak tento svědek popsal.

Správní orgán dále zkoumal, zda obviněný prováděl při svém pobytu v okolí Němčic nad Hanou archeologický výzkum.

V e-mailu zaslaném správnímu orgánu dne 22.4.2014 Mgr. Balázsem Komoróczy, PhD. z Archeologického ústavu AV ČR Brno, v.v.i., je uvedeno, že [REDAKCE] jsou amatérští hledači, detektoráři. Uvedení hledači patří do té části komunity, která s archeologií dlouhodobě spolupracuje. V jejich případě bylo za posledních 5 let jejich pracovišti odevzdáno cca 1 500 archeologických nálezů a pravidelně se podílí na jimi vedených a odborně prováděných detektorových prospekcích.

Součástí našeho právního řádu na úseku ochrany archeologického dědictví je Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná) publikovaná pod č. 99/2000 Sb.m.s. Cílem této úmluvy je podle jejího čl. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Podle čl. 3 úmluvy se Česká republika zavázala za účelem zachování archeologického dědictví a zaručení toho, aby archeologické výzkumy byly vědecky smysluplné uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo jakýmkoli nezákonným vykopávkám nebo odstraňování součástí archeologického dědictví, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody, součástí archeologického dědictví nebudou během vykopávek a po nich odkryty nebo ponechány nechráněné, aniž by byla

přijata opatření k jejich řádnému zachování, konzervaci a správě, zajistit, aby vykopávky a další potenciálně destruktivní techniky byly prováděny pouze kvalifikovanými, zvláště oprávněnými osobami a učinit používání detektorů kovů a jakýchkoli jiných detekčních zařízení nebo postupů archeologického výzkumu předmětem specifického předchozího oprávnění, kdykoli s tím počítá vnitřní právní úprava státu.

Archeologické výzkumy mohou být prováděny různými technikami. Podle způsobu provádění rozlišuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy archeologické výzkumy prováděné destruktivními technikami a archeologické výzkumy prováděné nedestruktivními technikami. Archeologický výzkum prováděný destruktivními technikami jsou výzkumy prováděné vykopávkami. Nedestruktivní metodou je např. archeologický výzkum prováděný leteckým snímkováním nebo pomocí detektorů kovů.

Průzkum prováděný obviněným dne 9.4.2014 v okolí Němčic nad Hanou v Olomouckém kraji pomocí detektoru kovů za účelem hledání různých kovových věcí byl nedestruktivní metodou výzkumu a to výzkumu archeologického. Obviněný si byl vědom, že provádí archeologický výzkum, neboť spolupracuje s Archeologickým ústavem Akademie věd, kterému také odevzdává nalezené archeologické nálezy.

Provedením archeologického výzkumu dne 9.4.2014 v době od 10:00 – 11:00 hodin do cca 14:00 hodin v okolí Němčic nad Hanou a to na polích poblíž železniční trati (asi 5 km od místa, kde je kontrolovala policie) jak je vyznačeno v mapce přiložené policií ČR v oznámení přestupku v rozporu s ust. § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči. Správní orgán dospěl po provedeném důkazním řízení k závěru, že se obviněný předmětného přestupku dopustil.

Dle § 11 odst. 1 zákona o přestupcích za přestupek lze uložit tyto sankce: a) napomenutí, b) pokutu, c) zákaz činnosti, d) propadnutí věci. Dle odst. 2 tohoto ustanovení sankci lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích propadnutí věci lze uložit, jestliže věc náleží pachateli a věc byla ke spáchání přestupku užita nebo určena. Dle odst. 3 tohoto ustanovení vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Obviněný jako nástroj výzkumu použil detektor kovů značky XP GEMAX 2 se sluchátky (zakoupený asi před 3 roky za částku 15.000,- Kč) a vojenskou polní lopatku, které vydal policii dne 9.4.2014.

Správní orgán z důvodu omezení možnosti obviněného páchat další přestupky, tj. provádět detektorem kovů se sluchátky a lopatkou neoprávněný archeologický výzkum, uložil obviněnému v souladu s ust. § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích sankci propadnutí těchto věcí, které byly použity při spáchání přestupku.

Dle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích se při určení druhu sankce a její výměry přihlídnou k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody. Správní orgán při stanovení výše pokuty vzal v potaz, že se jedná o první pochybení obviněného zjištěné správním orgánem a proto neuložil pokutu v maximální možné výši 4 000 000,-Kč. Na druhé straně však přihlédl k tomu, že ukládaná sankce musí nutně odrážet míru závažnosti postihovaného přestupku, předpokládanou výši škody a nesmí mít povahu sankce bagatelní, neboť jako taková by nemohla splnit vůbec svůj sankční účel.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl k charakteru území, na kterém byl průzkum proveden, tj. že se jedná o území s bohatými archeologickými nálezy.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 2 000,- Kč, zcela při dolní hranici zákonné sazby s ohledem na již uvedenou skutečnost, tj. že bylo vysloveno propadnutí věcí použitých ke

spáchání přestupku, dále s ohledem na to, že nedošlo ke zničení žádné nálezové situace nebo zničení archeologických nálezů, obviněný v řízení se správním orgánem spolupracoval a svého jednání lituje a dle vyjádření pracovníka Archeologického ústavu AV ČR Brno, v.v.i., se jedná o hledače, který své nálezy odevzdává této organizaci.

Výše uložené pokuty tak dle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti postihovaného přestupku.

Dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož i navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s ministerstvem financí České republiky zvláštním právním předpisem.

Dle § 1 odst. 1 vyhl. č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, v platném znění, paušální částka nákladů řízení o přestupcích, kterou je povinen nahradit občan podle § 79 odst. 1 zákona, činí 1 000 Kč.

Dle § 77 zákona o přestupcích výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

V souladu s výše citovanými ustanoveními správní orgán uložil obviněnému také povinnost nahradit náklady řízení o přestupku paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

PhDr. Jindřich Garčic
vedoucí odboru kultury a památkové péče
Krajského úřadu Olomouckého kraje

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor kultury a památkové péče

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK 60700/2014

V Olomouci dne 24. června 2014

Sp.zn. KÚOK/37575/2014/OKPP/685

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení, jehož účastníkem je [REDAKCE], ve věci přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, t a k t o:

[REDAKCE] se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 9.4.2014 od 10:00 – 11:00 hodin cca do 14:00 hodin v okolí Němčic nad Hanou poblíž železniční trati v Olomouckém kraji, v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum.

Za tento přestupek se [REDAKCE]

I. ukládá podle § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, **pokuta ve výši 2 000,- Kč, slovy: dvatisíce korun českých,**

II. ukládá podle § 15 odst. 1 písm. a) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, **propadnutí detektoru kovů značky TESCO EURO SABE2, výr. č.195983 se sluchátky a malý rýč, které vydal policii dne 9.4.2014,**

III. ukládá podle § 79 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči ve výši 1 000,- Kč.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do patnácti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400000126.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče (dále jen správní orgán), obdržel dne 16.4.2014 od Policie ČR, obvodní oddělení Němčice nad Hanou oznámení přestupku na osoby [REDAKCE] dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, kterého se dopustily tím, že prováděly dne 9.4.2014 v době od 14:30 do 14:55 hodin neoprávněný archeologický výzkum na chráněné památkové lokalitě Zadní Dlátka v k.ú. Němčice nad Hanou svými detektory, kdy při hledání [REDAKCE] našel střep – okraj laténské nádoby. Jmenovaní byli v uvedené lokalitě přistiženi pracovníkem Muzea Komenského v Přerově, Mgr. [REDAKCE]. K oznámení byly dále připojeny úřední záznamy o podání vysvětlení výše jmenovanými a úřední záznamy o zajištění důkazních

prostředků.

Do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 9.4.2014, č.j. KRPM-50607-4/PŘ-2014-141213 [redacted] uvedl: „ Asi počtvrté jsem šel se svými kamarády, které znám pod přezdívkou [redacted] na hledání různých kovových věcí. Včera dne 8.4.2014 jsme se dohodli s těmito kamarády, že pojedeme hledat na Vyškovsko. Vyjeli jsme v 8:00 hodin z Brna. Různě jsme se přesouvali, až jsme skončili na místě, kde nás potom kontaktovali policisté“. Dále uvedl: „...u sebe jsem měl svůj detektor kovů, ale nic jsem nehledal, protože velmi foukal vítr a byla zima.“

[redacted] uvedl do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 9.4.2014 č.j. KRPM-50607-6/PŘ-2014-141213: „Dne 8.4.2014 jsme se s kamarády [redacted] a [redacted] dohodli, že další den ráno pojedeme na Němčicko, kde jsme přijeli asi kolem 10:00 hodin dne 9.4.2014. Vystřídali jsme dvě pole v okolí Němčic nad Hanou poblíž železniční trati. Nic cenného jsem zde nenašel. Asi o půl třetí jsme se přemístili výše na místo, kde nás policisté poté kontrolovali. Zde jsem zapnul detektor, ale po chvíli se mi vybitly baterie. Stačil jsem jím nalézt kousek střeptu, který společně s detektorem jsem odevzdal policistům.“

Do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 9.4.2014, č.j. KRPM-50607-7/PŘ-2014-141213 [redacted] uvedl: „Mám uzavřenou smlouvu na výzkum římských táborů s Balážem Komoróczyem, což je vedoucí Archeologického ústavu v Dolních Dunajovicích. Víím, že tato smlouva neplatí pro chráněnou památkovou oblast v okolí Němčic nad Hanou, což jsem také nevěděl a nevěděli to ani mí kamarádi [redacted] a [redacted], že se jedná o památkovou oblast. S těmito kamarády jsme se včera dohodli, že ráno dne 9.4.2014 pojedeme na Vyškovsko. Převážně jsme hledali v okolí asi pěti kilometrů od místa, kde nás policisté kontrolovali. Cestou zpět jsme si řekli, že se přemístíme na místo, kde nás policisté kontrolovali, zde jsme byli asi půl hodiny, než přijeli. Nic cenného jsem nenašel.“

Policie předala správnímu orgánu dále úřední záznam o zajištění důkazního prostředku ze dne 9.4.2014, kterým potvrdil obviněný předání detektoru kovů značky TESCO. EURO, SABE2, vyr. č. 195983 se sluchátky a malý rýč, vše ve vlastnictví obviněného.

Opatřením ze dne 23.4.2014 č.j. KUOK 38972/2014 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 9.4.2014 v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum v blízkosti kulturní památky archeologické lokality „Kratina“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 2017/2003.

Nařízeného ústního jednání dne 14.5.2014 se obviněný účastnil spolu s [redacted] a do protokolu uvedli následující:

[redacted] - v 8 hodin ráno jsme vyrazili z Brna, chvíli jsme hledali na poli u vesnice Zadčany, potom jsme se rozhodli, že se zastavíme za kamarádem [redacted], který nebyl doma. Potom jsme se vydali do okolí obce Němčice nad Hanou, kde jsme přijeli v cca 10 až 11 hodin (na přesný čas si už nevzpomínám). Zde jsme spolu s oběma obviněnými pomocí detektorů kovů prováděli na volných polích průzkum. Zhruba od 14.00 hodin jsme se přemístili na místo, jak je vyznačeno v mapce, kterou správnímu orgánu s oznámením o přestupku předala Policie ČR. Všichni tři jsme si vytáhli detektory a já jsem zjistil, že mám vybité baterie. Cestou zpátky k autu jsem našel vyoraný střept laténské keramiky. K autu jsem se vracel s [redacted] po cca 15 minutách, kdy se objevila hlídka Policie ČR, které jsem odevzdal detektor, sluchátka, lopatku a střept. Na dotaz správního orgánu, zda během dne 9.4.2014 ještě něco kromě odevzdaného střeptu našel, sdělil, že jiný nález neučinil.

[redacted]: že se vše dne 9.4.2014 uskutečnilo tak, jak popsal [redacted]. Pokud jde o mou přítomnost v blízkosti kulturní památky Kratiny, zde jsem po příjezdu autem vytáhl detektor, ale na místě jsem ho nepoužil, protože foukal vítr a byla mi zima. Před příjezdem ke kulturní památce jsem při hledání nic nenašel.

██████████ - časový průběh dne a hledání probíhalo tak, jak uvádí ve své výpovědi pan ██████████. Pouze u kulturní památky Kratiny jsem s nimi nešel zpět k autu, ale pokračoval s detektorem zapnutým po poli, zda něco nenajdu.

Všichni obvinění uvedli, že svého jednání litují, a že přesto, že spolupracují s Archeologickým ústavem AV Brno, nevěděli, že nemohou sami pomocí detektorů provádět výzkum a lokalita, ve které se nacházeli je archeologické naleziště zapsané jako kulturní památka.“

V průběhu jednání byl proveden výslech svědka ██████████, pracovníka Muzea Komenského v Přerově, příspěvkové organizace, který do protokolu uvedl následující: „Na základě předešlého jednání, které proběhlo v obci Němčice nad Hanou dne 4.4.2014 za účasti kolegů NPÚ Olomouc, vedení obce Němčice nad Hanou, obvodního oddělení Policie ČR, doktorky Jany Čižmářové z Moravského zemského muzea Brno, byla přijata preventivní opatření v souvislosti s archeologickou lokalitou „Kratiny“, která byla vyhlášena za kulturní památku v roce 2010 a jejichž cílem bylo zvýšení ochrany lokality a zamezení či snížení počtu osob provádějících na té lokalitě ilegální detektorový průzkum. Dne 9.4.2014 jsem se chystal po předchozí domluvě s paní starostkou Němčic nad Hanou provést monitorovací průzkum na lokalitě kulturní památky Kratina. Jel jsem se dvěma kolegy, kteří jsou zapojeni do projektu Preventivní archeologie podporované Olomouckým krajem. Na místo jsem přijel cca po 14 hodině. Viděl jsem následující: auto s brněnskou poznávací značkou v křižovatce polních cest a dále jsem viděl, že ve vzdálenosti cca 100 m od auta se pohybovaly 3 osoby po lokalitě, z nichž dva ██████████ drželi detektory v ruce a vraceli se volným krokem k autu. Třetí osoba ██████████ se pohyboval až do příjezdu Policie ČR po poli a pomocí detektoru kovů prováděl hledání. Již při jízdě autem na lokalitu jsem učinil oznámení o naší přítomnosti a přítomnosti se zde pohybuje osob na obvodní oddělení Policii ČR v Němčicích nad Hanou. Cca kolem 15.00 přijela na místo hlídka Policie ČR, které legitimovala přítomné. Byl jsem dotázán hlídkou na nález střepu, tj. zda se jedná o archeologický nález a já jsem sdělil, že se jedná o zlomek okraje nádoby z doby laténské, což byl vizuální povrchový nález, nikoliv nález pomocí detektorů kovů.“

K výslechu svědka obvinění uvedli: „vše se událo tak jak popsal svědek a nemají k němu žádné dotazy.“

Lokalita, na které byl obviněný přistižen policií je územím s archeologickými nálezy a nachází se v blízkosti kulturní památky archeologické lokality „Kratina“ prohlášené rozhodnutím Ministerstva kultury ze dne 2.12.2009 č.j. 2017/2003.

Dle § 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Akademie věd České republiky (dále jen "Archeologický ústav"), který se také vyjadřuje k ochraně archeologického dědictví v řízeních podle zvláštních právních předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen "oprávněná organizace"). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4.

Katastry obcí v okolí Němčic nad Hanou se nalézají na území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 zákona o státní památkové péči.

Toto území bylo osídleno ve větší či menší intenzitě již od mladší doby kamenné (neolit, 5700-4000 před n. l.). Svědčí o tom movité památky, tj. keramika (zlomky i celé nádoby, plastiky, technická keramika aj.), kovové, skleněné a kostěné předměty, jakož i artefakty z kamene, a nemovité památky, jimiž jsou pozůstatky obydlí, opevnění, technických zařízení, kultovních a hrobových konstrukcí, kulturní vrstvy aj., odkrývané při archeologických výzkumech a narušované při stavební či polních pracích. Významná naleziště ve sledované oblasti, která zde dokládají existenci území s archeologickými nálezy nejsou jen na území Němčic nad Hanou ale i sousedních obcí, kde byly učiněny nálezy od doby neolitu (57000 – 4000 p.n.l.) až do doby Velkomoravské říše (9. století n.l. – 975).

Bohatý výskyt archeologických památek movitého charakteru uložených poměrně nehluboko pod povrchem terénu, je důvodem častého nápadu ze strany osob provádějících nelegální archeologický výzkum, ať již formou hledání pomocí detektoru kovů nebo pak následným terénním výkopem. Touto činností dochází nejen k odcizování nálezů ale i k poškozování nálezových souvislostí a znehodnocování archeologické lokality jako takové. Z hlediska péče o archeologické památky jde o mimořádně významné a na území Moravy jedinečné naleziště vyžadující vysoký stupeň zákonné ochrany. Veškeré nelegální pokusy o prohledávání lokality za účelem získání historicky nebo hmotně cenných předmětů je třeba považovat za škodlivé a společensky nebezpečné, považujeme-li péči o památky za nedílnou součást celospolečenského zájmu.

Je prokázáno, že obviněný se dne 9.4.2014 pohyboval spolu s [REDAKCE] [REDAKCE] v okolí Němčic nad Hanou poblíž železniční trati, kde přijeli v cca 10 až 11 hodin a všichni tři pomocí detektorů kovů prováděli na volných polích průzkum. Zhruba od 14:00 hodin se přemístili do blízkosti archeologické lokality „Kratiny“, jak je vyznačeno v přiložené mapce, předané policií správnímu orgánu. Zde všichni tři vytáhli detektory kovů. Tuto skutečnost všichni tři jmenovaní uvedli do protokolu z ústního jednání dne 14.5.2014. Předvolaný svědek [REDAKCE] ve své výpovědi u správního orgánu dne 9.4.2014 uvedl: „ve vzdálenosti cca 100 m od auta se pohybovaly 3 osoby po lokalitě, z nichž dva [REDAKCE] drželi detektory v ruce a vraceli se volným krokem k autu. Třetí osoba [REDAKCE] se pohyboval až do příjezdu Policie ČR po poli a pomocí detektoru kovů prováděl hledání“, přičemž obviněný do protokolu o výsledku svědka potvrdil, že vše se událo tak jak tento svědek popsal.

Správní orgán dále zkoumal, zda obviněný prováděl při svém pobytu v okolí Němčic nad Hanou archeologický výzkum.

V e-mailu zaslaném správnímu orgánu dne 22.4.2014 Mgr. Balázsem Komoróczy, PhD. z Archeologického ústavu AV ČR Brno, v.v.i., je uvedeno, že [REDAKCE] jsou amatérští hledači, detektoráři. Uvedení hledači patří do té části komunity, která s archeologií dlouhodobě spolupracuje. V jejich případě bylo za posledních 5 let jejich pracovišti odevzdáno cca 1 500 archeologických nálezů a pravidelně se podílí na jimi vedených a odborně prováděných detektorových prospekcích.

Součástí našeho právního řádu na úseku ochrany archeologického dědictví je Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná) publikovaná pod č. 99/2000 Sb.m.s. Cílem této úmluvy je podle jejího čl. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Podle čl. 3 úmluvy se Česká republika zavázala za účelem zachování archeologického dědictví a zaručení toho, aby archeologické výzkumy byly vědecky smysluplné uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k dozoru nad nimi tak, aby se zabránilo jakýmkoli nezákonným vykopávkám nebo odstraňování součástí archeologického dědictví, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné,

budou se používat nedestruktivní průzkumné metody, součástí archeologického dědictví nebudou během vykopávek a po nich odkryty nebo ponechány nechráněné, aniž by byla přijata opatření k jejich řádnému zachování, konzervaci a správě, zajistit, aby vykopávky a další potenciálně destruktivní techniky byly prováděny pouze kvalifikovanými, zvláště oprávněnými osobami a učinit používání detektorů kovů a jakýchkoli jiných detekčních zařízení nebo postupů archeologického výzkumu předmětem specifického předchozího oprávnění, kdykoli s tím počítá vnitřní právní úprava státu.

Archeologické výzkumy mohou být prováděny různými technikami. Podle způsobu provádění rozlišuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy archeologické výzkumy prováděné destruktivními technikami a archeologické výzkumy prováděné nedestruktivními technikami. Archeologický výzkum prováděný destruktivními technikami jsou výzkumy prováděné vykopávkami. Nedestruktivní metodou je např. archeologický výzkum prováděný leteckým snímkováním nebo pomocí detektorů kovů.

Průzkum prováděný obviněným dne 9.4.2014 v okolí Němčic nad Hanou v Olomouckém kraji pomocí detektoru kovů za účelem hledání různých kovových věcí byl nedestruktivní metodou výzkumu a to výzkumu archeologického. Obviněný si byl vědom, že provádí archeologický výzkum, neboť spolupracuje s Archeologickým ústavem Akademie věd, kterému také odevzdává nalezené archeologické nálezy.

Provedením archeologického výzkumu dne 9.4.2014 v době od 10:00 – 11:00 hodin do cca 14:00 hodin v okolí Němčic nad Hanou a to na polích poblíž železniční trati (asi 5 km od místa, kde je kontrolovala policie) jak je vyznačeno v mapce přiložené policií ČR v oznámení přestupku v rozporu s ust. § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči. Správní orgán dospěl po provedeném důkazním řízení k závěru, že se obviněný předmětného přestupku dopustil.

Dle § 11 odst. 1 zákona o přestupcích za přestupek lze uložit tyto sankce: a) napomenutí, b) pokutu, c) zákaz činnosti, d) propadnutí věci. Dle odst. 2 tohoto ustanovení sankci lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích propadnutí věci lze uložit, jestliže věc náleží pachateli a věc byla ke spáchání přestupku užita nebo určena. Dle odst. 3 tohoto ustanovení vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Obviněný jako nástroj výzkumu použil detektor kovů značky TESCO, EURO, SABE2, vyr. č. 195983 se sluchátky (zakoupený asi před rokem za částku 14.000,- Kč) a malý rýč, které vydal policii dne 9.4.2014.

Správní orgán z důvodu omezení možnosti obviněného páchat další přestupky, tj. provádět detektorem kovů se sluchátky a lopatkou neoprávněný archeologický výzkum, uložil obviněnému v souladu s ust. § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích sankci propadnutí těchto věcí, které byly použity při spáchání přestupku.

Dle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích se při určení druhu sankce a její výměry přihlídnou k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody. Správní orgán při stanovení výše pokuty vzal v potaz, že se jedná o první pochybení obviněného zjištěné správním orgánem a proto neuložil pokutu v maximální možné výši 4 000 000,-Kč. Na druhé straně však přihlédl k tomu, že ukládaná sankce musí nutně odrážet míru závažnosti postihovaného přestupku, předpokládanou výši škody a nesmí mít povahu sankce bagatelní, neboť jako taková by nemohla splnit vůbec svůj sankční účel.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl k charakteru území, na kterém byl průzkum proveden, tj. že se jedná o území s bohatými archeologickými nálezy.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 2 000,- Kč, zcela při dolní hranici zákonné sazby s ohledem na již uvedenou skutečnost, tj. že bylo vysloveno propadnutí věcí použitých ke spáchání přestupku, dále s ohledem na to, že nedošlo ke zničení žádné nálezové situace nebo zničení archeologických nálezů, obviněný v řízení se správním orgánem spolupracoval a svého jednání lituje a dle vyjádření pracovníka Archeologického ústavu AV ČR Brno, v.v.i., se jedná o hledače, který své nálezy odevzdává této organizaci.

Výše uložené pokuty tak dle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti postihovaného přestupku.

Dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož i navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s ministerstvem financí České republiky zvláštním právním předpisem.

Dle § 1 odst. 1 vyhl. č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, v platném znění, paušální částka nákladů řízení o přestupcích, kterou je povinen nahradit občan podle § 79 odst. 1 zákona, činí 1 000 Kč.

Dle § 77 zákona o přestupcích výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

V souladu s výše citovanými ustanoveními správní orgán uložil obviněnému také povinnost nahradit náklady řízení o přestupku paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

PhDr. Jindřich Garčic
vedoucí odboru kultury a památkové péče
Krajského úřadu Olomouckého kraje

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor kultury a památkové péče

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK 103199/2014

V Olomouci dne 18. listopadu 2014

Sp.zn. KÚOK/77521/2014/OKPP/685

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení, jehož účastníkem je [redacted], ve věci přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, t a k t o:

[redacted], se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, kterého se dopustil tím, že nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník neoznámil Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět stavební činnost - stavbu přístaveb [redacted] (technická místnost, zádveří, zimní zahrada), které jsou územím s archeologickými nálezy, zahájené v červenci 2014.

Za tento přestupek se [redacted] ukládá podle § 39 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění,

pokuta ve výši 820,- Kč, slovy: osmsetdvacet korun českých.

[redacted], se dále dle § 79 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, ukládá povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči ve výši **1 000,- Kč**.

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do patnácti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400000250.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, obdržel dne 21.8.2014 upozornění Městského úřadu Jeseník, odbor stavebního úřadu, majetku a investic ve věci přístavby domu č.p. [redacted] na území městské památkové zóny, bez provedení archeologického výzkumu.

Dopisem ze dne 22.8.2014, č.j. 4043/14 DS sdělil Archeologický ústav AV ČR Brno, v.v.i., zdejšímu úřadu, že stavebník nesplnil oznamovací povinnost stanovenou ust. § 22 odst. 2 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění a dané území je územím s archeologickými nálezy.

Dle vyjádření Národního památkového ústavu ze dne 25.10.2014 byla na [redacted] provedena přístavba k rodinnému domu č.p. [redacted] ve Zlatých Horách. Přístavbu tvoří

technická místnost (4x6m), zádveří (3,6x2,7m) a zimní zahrada (4x4,6m). Stavebník vyhloubil základové jámy a rýhy o ploše 52,12m² a hloubce 0,8 m. Lokalita se nachází na území městské památkové zóny a na území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 zákona o státní památkové péči. Oblast je archeologicky dosud málo probádána a proto je třeba archeologicky sledovat jakoukoliv významnější terénní úpravu.

Neumožněním archeologického výzkumu vznikla škoda na území s archeologickými nálezy. NPÚ vyčíslil škodu ve výši nákladů na provedení archeologického výzkumu této lokality a to ve výši 8 200,- Kč bez DPH.

Závazné stanovisko k přístavbám k rodinnému domu [redacted] bylo [redacted] vydáno Městským úřadem Jeseník, odborem stavebního úřadu, majetku a investic dne 6.3.2014 pod č.j. MJ/05487/2014/07/OSMI/Dr.

Na straně 3 v předposledním odstavci odůvodnění závazného stanoviska je uvedeno: „Dle § 22 odst. 2 zákona č. 20/87 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum“.

Opatřením ze dne 6.10.2014 č.j. KUOK 90879/2014 správní orgán vůči [redacted] (dále jen obviněný) zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, a zahájil stavbu přístaveb [redacted] na pozemcích [redacted], aniž by byla splněna oznamovací povinnost vůči Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky. Předmětné pozemky se nachází na území městské památkové zóny Zlaté Hory.

Nařízeného ústního jednání dne 29.10.2014 se obviněný účastnil a uvedl: „Stavební činnost – přístavby jsem zahájil koncem července 2014. Sám jsem zahájení stavební činnosti neoznamoval archeologickému ústavu, neboť jsem se domníval, že veškeré povinnosti spojené s vyřízením staveb zajistí projektant [redacted]. Celá záležitost mě velice mrzí, neboť jsem se ještě nikdy žádného přestupku nedopustil. Při výkopových pracích, které jsem prováděl sám s pomocníkem, byla odstraněna pouze navezená suť, žádný nálezy zde učiněn nebyl.“

Dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 tohoto zákona.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obviněný nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, kdy jako stavebník neoznámil Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět stavbu přístaveb u [redacted] na pozemcích parc. č. 89 a 86 v k.ú. Zlaté Hory v [redacted], které jsou územím s archeologickými nálezy.

Oznamovací povinnost podle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči tíží stavebníka bez ohledu na to, zda konkrétní stavební činností dojde nebo nedojde k zásahu do archeologického naleziště a bez ohledu na to, zda je stavebníkovi známo, že jde o území s archeologickými nálezy.

Skutečnost, že obviněný jako stavebník nesplnil oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči potvrdil, jak je již výše uvedeno, Archeologický ústav Akademie věd ČR Brno, v.v.i., dopisem ze dne 22.8.2014, č.j. 4043/14 DS a dané území je územím s archeologickými nálezy.

Nesplněním uvedené oznamovací povinnosti naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči. Skutečnost, že obviněný se domníval, že veškeré povinnosti spojené s vyřízením staveb zajistí projektant [REDAKCE], jak uvedl do protokolu z ústního jednání, nemůže být důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti. Obviněný byl na splnění oznamovací povinnosti upozorněn v odůvodnění závazného stanoviska ze dne 6.3.2014.

Dle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích při určení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody. Správní orgán při stanovení výše pokuty vzal v potaz, že předpokládaná výše škody činí bez DPH 8 200,- Kč a proto neuložil pokutu v maximální možné výši 4 000 000,- Kč. Správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že se jedná o první pochybení obviněného.

Správní orgán při stanovení výše pokuty musel přihlídnout ke skutečnosti, že obviněnému byla nutnost splnění oznamovací povinnosti známa, když na straně 3 v předposledním odstavci odůvodnění závazného stanoviska ze dne 6.3.2014 je uvedeno: „Dle § 22 odst. 2 zákona č. 20/87 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum“.

Jak vyplývá z již uvedeného vyjádření NPÚ ze dne 25.10.2014, v souvislosti s výše uvedenými přístavbami stavebník vyhloubil základové jámy a rýhy o ploše 52,12 m² a hloubce 0,8 m. Přitom bylo odstraněno přibližně 41 m³ kulturních vrstev různého stáří, aniž byl na místě předtím proveden archeologický průzkum. Lokalita se nachází v městské památkové zóně a na území s archeologickými nálezy.

Město Zlaté Hory bylo lokováno v 1. polovině 13. století v důlním areálu Jeseníků. Oblast je archeologicky dosud málo probádána a proto je třeba archeologicky sledovat jakoukoliv významnější terénní úpravu.

Neumožněním archeologického výzkumu vznikla škoda na území s archeologickými nálezy a došlo k úniku informací. Škodu způsobenou stavebními pracemi na předmětném pozemku zahájením prací bez umožnění záchranného archeologického výzkumu vyčíslil NPÚ na 8 200,- Kč bez DPH. Výše škody byla vyčíslena ve výši nákladů na provedení archeologického výzkumu předmětné lokality. Tyto náklady odvodil NPÚ od nákladů na prozkoumání 1 m³ kulturní vrstvy lokality, a to od fáze prvního vkopu, přes vyzdvižení a ošetření nálezů, kresebné, fotografické a měřičské dokumentování situací, po laboratorní zpracování nálezů. Takové náklady činí v exponovaných areálech 1 000 až 10 000 Kč/1 m³. Vzhledem k tomu, že se jedná o exponovaný areál nižšího řádu, jak naznačují archeologické znalosti o lokalitě, vycházel z částky 200,- Kč/1m³ (při rozměrech vytěžené jámy 52,12 m³ x 0,80 m), činí celkový objem vykopaných vrstev 41 m³, celkové náklady na výzkum pak činí 8 200,- Kč.

Správní orgán uložil pokutu ve výši ve výši 820,- Kč, tj. zcela při dolní hranici zákonné sazby s ohledem na výše uvedené skutečnosti, kdy přihlédl zejména k tomu, že se u obviněného jedná o první nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a vzhledem k předpokládané výši způsobené škody. Výše uložené pokuty tak dle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti postihovaného přestupku.

Dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož i navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s ministerstvem financí České republiky zvláštním právním předpisem.

Dle § 1 odst. 1 vyhl. č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, v platném znění, paušální částka nákladů řízení o přestupcích, kterou je povinen nahradit občan podle § 79 odst. 1 zákona, činí 1 000 Kč.

Dle § 77 zákona o přestupcích výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

V souladu s výše citovanými ustanoveními správní orgán uložil obviněnému také povinnost nahradit náklady řízení o přestupku paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

PhDr. Jindřich Garčic
vedoucí odboru kultury a památkové péče
Krajského úřadu Olomouckého kraje

Obdrží:

[Redacted signature area]

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor kultury a památkové péče

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK 109872/2014

V Olomouci dne 10. prosince 2014

Sp.Zn.:KÚOK/71180/2014/OKPP/685

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení, jehož účastníkem je společnost GS931 s.r.o., se sídlem Paláskova 1108/3, 182 00 Praha 8 – Kobylisy, ve věci deliktu dle § 35 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, t a k t o:

Společnost GS931 s.r.o., se sídlem Paláskova 1108/3, 182 00 Praha 8 - Kobylisy, IČ 24812498, se dopustila protiprávního jednání uvedeného v ust. § 35 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, tím, že nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník neoznámila záměr provádět stavební činnost - rekonstrukci a dostavbu domu č.p. 931, nám. Svobody 22, Mohelnice, pozemek parc. č. 34, k.ú. Mohelnice, na území s archeologickými nálezy, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Za tento správní delikt se společností GS931 s.r.o., se sídlem Paláskova 1108/3, 182 00 Praha 8 - Kobylisy, IČ 24812498, ukládá podle § 35 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění,

pokuta ve výši 10 000,- Kč, slovy: deset tisíc korun českých.

Společnosti GS931 s.r.o., se sídlem Paláskova 1108/3, 182 00 Praha 8 - Kobylisy, IČ 24812498, se dále dle § 79 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, ukládá **povinnost nahradit náklady řízení o deliktu dle § 35 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, paušální částkou ve výši 1 000,- Kč, slovy jeden tisíc korun českých.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400000265.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče (dále jen správní orgán), obdržel upozornění Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Olomouci ve věci rekonstrukce a dostavby domu č.p. 931, nám. Svobody 22, Mohelnice, pozemek parc. č. 34, k.ú. Mohelnice, městská památková zóna, bez provedení archeologického výzkumu.

Dopisem ze dne 6.8.2014, č.j. 3681/14 DS sdělil Archeologický ústav Akademie věd České republiky, Brno, v.v.i., zdejšímu úřadu, že stavebník společnosti GS931 s.r.o., se sídlem Paláskova 1108/3, 182 00 Praha 8 – Kobylisy, nesplnil oznamovací povinnost stanovenou ust. § 22 odst. 2 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči v platném znění (stavební činnost oznámil až 3.6.2014) a dané území je územím s archeologickými nálezy.

Opatřením ze dne 6.10.2014 č.j. KUOK 90943/2014 správní orgán vůči společnosti GS931 s.r.o., (dále jen společnost), se sídlem Paláskova 1108/3, 182 00 Praha 8 - Kobylisy, IČ 24812498, zahájil řízení o deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, spočívajícím v nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, konkrétně v neoznámení stavební činnosti - rekonstrukce a dostavba domu č.p. 931, nám. Svobody 22, Mohelnice, pozemek parc. č. 34, k.ú. Mohelnice, městská památková zóna, které je územím s archeologickými nálezy, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Nařízeného ústního jednání dne 29.10.2014 se společnost účastnila a do protokolu z ústního jednání uvedla následující: „Předmětný dům jsme koupili v roce 2011. Se stavebními pracemi jsme začali až v roce 2013 a to v říjnu. Zahájení stavební činnosti jsme předem neoznámili Archeologickému ústavu, oznámení jsme učinili až 3.6.2014.

V roce 2013 jsme dělali následující práce – statické zajištění objektu, které nám bylo nařízeno stavebním úřadem, dle statického posudku. V roce 2013 jsme vykopali ve dvoře v atriu díru v menším rozsahu, než uvádí NPÚ, šlo zhruba o díru 3 x 3 m a hloubky 2, 5 m. 10.6.2014 přišli archeologové z firmy ARCHAIA Olomouc, o.p.s., se kterými bylo domluveno, že větší výkopové práce v areálu dvora proběhnou v srpnu 2014 po zajištění opěrné zdi (dům České spořitelny), která měří na délku cca 10 m, v průběhu června až září probíhalo zajištění této opěrné zdi. Zahájení výkopových prací na dvoře bylo oznámeno archeologům, jak jsme se předem domluvili, výzkum probíhal od 8.8.2014, kdy prováděli sondy a dále pokračoval od 18.8.2014, fakturu dokládáme do spisu“.

Na dotaz správního orgánu, proč společnost nesplnila v dostatečném předstihu oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, uvedla společnost, že řešila havarijní stav, kdy hrozilo nebezpečí z prodlení, spočívající v ohrožení okolních objektů a zdraví osob, v nich se nacházejících, zejména česká spořitelna. Tato je natolik stresovala, že si na oznamovací povinnost nevzpomněla.

Na dotaz správního orgánu, zda při výkopových pracích byly učiněny nějaké archeologické nálezy, uvedla společnost, že žádné nálezy v roce 2013 a 2014 do 8.8.2014 na staveništi učiněny nebyly, vykopána byla pouze rostlá zemina.

Na dotaz správního orgánu, kdy společnost uzavřela dohodu o provedení záchranného archeologického výzkumu s oprávněnou organizací ve smyslu zákona sdělila společnost, že smlouva byla uzavřena v srpnu 2014.

Dle 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Společnost jako stavebník oznámila archeologickému ústavu stavební činnost až 3.6.2014, když stavební práce byly zahájeny v říjnu 2013.

Dle § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, krajský úřad uloží pokutu až do výše 4 000 000 Kč právnické osobě, nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, jestliže při výkonu svého podnikání nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

U správních deliktů dle § 35 zákona o státní památkové péči se uplatňuje princip objektivní odpovědnosti za jejich spáchání a není třeba zkoumat a prokazovat zavinění, došlo-li k porušení zákonem stanovené povinnosti, neboť jde o odpovědnost za výsledek. Míra

případného zavinění, či pohnutky, které vedly k protiprávnímu jednání jsou proto zcela bez významu pro zjištění, zda ke správnímu deliktu došlo či nikoliv.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že společnost nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, kdy jako stavebník neoznámila Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět stavební činnost - rekonstrukci a dostavbu domu č.p. 931, nám. Svobody 22, Mohelnice, pozemek parc. č. 34, k.ú. Mohelnice a dopustila se tak deliktu dle § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči.

Dle § 36 zákona o státní památkové péči se při stanovení výše pokuty přihlíží zejména k závažnosti a k době trvání protiprávního jednání, ke kulturně politickému významu kulturní památky a k rozsahu hrozící nebo způsobené škody.

Dle vyjádření Národního památkového ústavu ze dne 22.10.2014 je na pozemku parc. č. 34 v Mohelnici vybudován obytný dům nám. Svobody č. p. 931, č. o. 22. Od roku 2013 probíhá jeho rekonstrukce s cílem přestavby do podoby polyfunkčního objektu.

Před 5. srpnem 2014 byla ve dvoře-atriu rypadem vyhloubena jáma o rozměrech zhruba 3×10 m a hloubce 2,5 m. Přitom bylo odstraněno přibližně 75 m³ kulturních vrstev různého stáří, aniž by byl na místě před tím proveden archeologický výzkum. Lokalita se nalézá v městské památkové zóně a na území s archeologickými nálezy ve smyslu zákona o státní památkové péči. Neumožněním archeologického výzkumu vznikla škoda na území s archeologickými nálezy. NPÚ vyčíslil škodu ve výši nákladů na provedení archeologického výzkumu této lokality a to ve výši 75.000,- Kč bez DPH. Tyto náklady odvodil NPÚ od nákladů na prozkoumání 1 m³ kulturní vrstvy lokality, a to od fáze prvního vkopu, přes vyzdvižení a ošetření nálezů, kresebné, fotografické a měřičské dokumentování situací, po laboratorní zpracování nálezů. Takové náklady činí v exponovaných areálech 1 000 až 10 000 Kč/1 m³. Vzhledem k tomu, že se v případě části pozemku parc. č. 34 jedná o exponovaný areál nižšího řádu, pak zvolil NPÚ částku 1 000 Kč/1 m³.

Společnost předložila správnímu orgánu Dohodu o dílo ARO 059/2014, kterou uzavřela s organizací oprávněnou k provedení archeologického výzkumu – ARCHAIA Olomouc o.p.s. dne 11.9.2014, předmětem dohody o dílo bylo provedení záchranného archeologického výzkumu na stavbě „Rekonstrukce a dostavba domu v Mohelnici“ na pozemku parc. č. 34, k.ú. Mohelnice. Dále společnost předložila fakturu č. 136/2014 ze dne 8.10.2014, dle které byly za provedení záchranného archeologického výzkumu fakturovány práce ve výši 85 055,00 Kč bez DPH, s DPH 102 916,55 Kč a zakres archeologicky prozkoumané plochy v rámci provedeného záchranného archeologického výzkumu.

Část pozemku parc. č. 34 v k.ú. Mohelnice, na které nebyl proveden záchranný archeologický výzkum se nachází podél obvodové zdi sousední budovy České spořitelny. V předmětné věci bylo možno zahájit provádění plošného archeologického výzkumu až po statickém zajištění obvodové zdi sousedního objektu České spořitelny. Nejprve byl v souvislosti se statickým zajištěním sousedního objektu proveden výkop o rozměrech cca 13 x 4m, výkopové práce pro odstranění havarijního stavu bylo nutno provádět stavební mechanizací nikoliv ručně. Teprve poté mohl být na zbývajících ploše proveden záchranný archeologický výzkum.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost správního deliktu, jeho následky a rozsah způsobené škody. Správní orgán při stanovení výše pokuty vzal v potaz, že společnost sice neohlásila předem archeologickému ústavu svůj záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, následně tento svůj záměr dne 3.6.2014 tomuto ústavu oznámila a umožnila na dotčeném pozemku provedení záchranného archeologického výzkumu oprávněnou organizací ARCHAIA Olomouc o.p.s., za který uhradila celkem s DPH 102 916,55 Kč.

V řízení o deliktu společnost se správním orgánem spolupracovala. Správní orgán taktéž přihlédl ke skutečnosti, že se jedná o první porušení zákona o státní památkové péči, na druhé straně však ukládaná pokuta nesmí mít povahu sankce bagatelní, neboť jako taková by nemohla splnit vůbec svůj sankční účel.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 10 000,- Kč, při dolní hranici zákonné sazby s ohledem na již výše uvedenou skutečnost, tj. že se jedná o první nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Současně však musel přihlédnout ke skutečnosti, že v daném území se archeologické situace vyskytují.

Výše uložené pokuty dle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti postihovaného deliktu.

Dle § 37 odst. 1 zákona o státní památkové péči je pokuta splatná do třiceti dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

Dle § 79 odst. 5 správního řádu, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit.

Dle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Protože účastník řízení o deliktu, společnost GS931 s.r.o., se sídlem Paláskova 1108/3, 182 00 Praha 8 – Kobylisy, vyvolala řízení o deliktu dle § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči porušením své právní povinnosti, tj. v důsledku svého deliktního jednání, správní orgán v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uložil této povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í o o d v o l á n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

PhDr. Jindřich Garčic
vedoucí odboru kultury a památkové péče
Krajského úřadu Olomouckého kraje

Otisk úředního razítka

Obdrží:

GS931 s.r.o., Paláskova 1108/3, 182 00 Praha 8 - Kobylisy